

ושמואל בקראי שמו

**לזכרו של הגאון הגדול צדיק חסיד ועניו
מוחר"ר שמואל אוירבר זצוק"ל**

[י' תשרי ה'תרצ"ב - ט' אדר ה'תשע"ח]

שר וגadol

"הלוּא תְדַעُ כִּי שָׁר וְגָדוֹל נִפְלֵא הַיּוֹם הַזֶּה בִּשְׂרָאֵל"^א. פקדה גזירה קשה את עם ישראל בהילכה מאיתנו הגאון הצדיק רבי שמואל אוירבר, בנו בכורו של הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אוירבר ע"ה.

נפל גדול בישראל, הוא היה גדול בתורה וביראת שמים, לא הניח כמווהו בתורה ולא הניח כמווהו ביראת שמים. ידע את כל מכמני התורה, ידע את הנסתור כמו שידע את הנגלה. לא הייתה אפשרות לומר לו חידוש מהראשונים או מה אחרונים ואחרוני האחרונים, הכל היה מונח ומסודר אצל בבירור ובידיעה גמורה. כך גם בכל מכמני התורה, הוא היה חד בדרא בידיעת תורה הקבלה.

זכיתי להכיר אותו בשנים האחרונות, ובפעמים שנפגשנו והיינו מדברים בענייני תורה והלכה, אמרתי לו איזה ידיעות שמצאתי ושהתחדשו לי, אך תמיד כל מה שדיברתי לפניו היה כבר מונח בכיסו. הכל היה גלי וידוע לו, ובכל זאת תמיד שמע את הדברים בענה, שכל ואמר את דבריו. כששלחתו לו תשבות שיש בהן מן החידוש והייתי ירא לפ██וק בהן, הוא קרא ואמר את דבריו, שיבח את הדברים, ואמר שקשה לו לנכתב. רأיתי בזה את גדלו וענווتنותו, עד כמה שהיא מוכן לטrhoח, לקרוא ולהתיחס. לצערנו אלו דברים שכבר לא מצויים בדורנו, לרודת קטנות ולהתחשב באנשים פשוטים, לדעת מה הם צרייכים, זה דבר גדול מאד.

בנגלה ובנסתר

כשהתארחתתי בשבת על יד שכונתו של רבי שמואל, הדבר נודע לו והוא ביקש שאגיע אליו כחצי שעה לפני מנחה וzech"כ נלך יחד לתפילה. לא ידעתו لماذا הרוב ביקש זאת, אך כמובן שהלכתי ועשיתי בדבריו. כשהגעתי לבתו, תלמידיו הכינו

שולחן ערוך במנין מזונות ופירוט, הרב ע"ה אמר לברך לכבוד השבת, ודיברנו דברי תורה. היה חשוב לו לכבד, זו מילתא דלא שכיחה באדם שלא חי בעולם זהה, כל מהשבותיו היו מעל הדברים הללו, אך הוא הבין וכייד.

כשהתפלנו מנוחה, רבינו שמואל הילך לגבאי ואמר לו שיעלה אותה שלishi במקומו, התבישייתי מאד, הרי מדובר באדם גדול כזה, אך הוא לא יותר. כשהגענו לתפילה עמידה, עמדתי בצד על יד המקום שישבתי, אך הרב בא אליו בעצמו והכריח אותו לבוא לעמוד על ידו בסמוך לארון הקודש. התבישייתי מאד, אך למפרע זה יצא לטובה, כי בכל מה שדיברתי אליו בהלכה וחידושי תורה, לא ידעתי שהוא עוסק בנסתרות, וכשגמרתי את התפילה והתבוננותי איך רבינו שמואל מתפלל היה ברור לי שהוא מכובן על פי האר"י. נראה הוא ידע את כל הכוונות בעל פה, שזה דבר שלא מצוי כלל.

סיפרתי את הדברים הללו לכמה חברים, ובאחד הפעמים אמר לי רביעקב עדס, שדודו ראש הישיבה רבי יהודה עדס היה מחשב את עצמו כתלמיד של רבינו שמואל. ע"פ שהגיל ביניהם לא היה רחוק כל כך, ואולי היו באותו גיל, אףלו הכى היה מחשב את עצמו כתלמידו. והוסיף ואמר לי, שידעו אצל המקובלנים שרבי שמואל ידע את כל הזוהר וכותבי האר"י בעל פה. כל שבת, לאחר תפילה ערבית לפני הסעודה, לא היה מתחיל בקידוש עד שישים לקראו את כל הזוהר של אותה השבת, ופעמים שעשה זאת בעל פה. אלו דברים מדהימים, הבנתי שאין זה פלא שהוא יודע את כל כוונות התפילה בעל פה, והכל מתוך שקיודה מיוחדת.

גריס באורייתא תדירא

עליו נאמר "גריס באורייתא תדירא"^ב כפשטו ממש. יום ולילה לא שבת מלימודו, ראיתי איך הוא למד ואייר הוא התמיד. כשהיה נשאר מעט לשבת בחתונות של תלמידיו כדי לכבד אותם, היה יושב עם הגמורה ולומד כמו בבית המדרש, כל ההמולה וכל הרعش לא הזיזו אותו מהתורה שלו. ראיתי אותו בלוויות של גודלים, ישב ומכבד, אך לא פסיק פומיה מהגמרה, גם להלויה היה מגיע עם הגמורה שלו ולומד, לא ידע להפסיק ללמידה.

אמר לי אחיו, הגאון הגדול רבינו עזרא אל אוירבך שליט^א, שאין מי שקיים "והגית בו יום ולילה"^ג ממש כפשוטו, בלי פירושים ודروسים, כמו רבינו שמואל ע"ה. הוא פשוט לא הפסיק ללמידה תורה, ולמרות כל ההתמודה והשקיידה שלו, למרות כל הידענות שלו, לא החזק טיבותא לנפשיה כלל.

תלמיד ורבו

בחודשים האחרונים לחיו של מורי ורבי הగאון הגדול רבנו יעקב ניסן רוזנטל ע"ה, הוא סיפר לי שהרב שמואל תלמיד שלו. הופתעת, אף פעם לא שמעתי על כך, בפרט שההבדל בגיל ביניהם היה רק עניין של שבע שנים. אז מז"ר סיפר לי אין רב שמואל נעשה תלמידו - כשמורי ורבי היה אברך צעיר רבי שמואל היה עוד בחור, ובאותה הפעמים שניגש לאביו הגדול לשאול אותו שאלה שהיתה לו בסדר קדשים, אביו אמר לו שכרגע אינו מונח זהה אז שישאל את ר' ינקל', אך היו מוכנים בשכונת שער חסד את מז"ר בצעירותו. רבי שמואל התפלא על כך, וכי שאלה שבאיו הגדול אומר לו שכרגע אינו מונח בה ימצא לה פתרון אצל אברך צעיר?! אמר לו אביו, 'תשאל את ר' ינקל ותספר לי אחר כך מה הייתה תשובה'. הlk רבי שמואל ושאל את מז"ר, ומazel ראה שמדובר באדם גדול מאוד ונזכר בו.

סיפר לי מז"ר ע"ה, שככל פעם שרבי שמואל היה נושא לצפון, לטבריה או מירון ועוד, היה עובר בחיפה כדי לבקר את מז"ר כביקור של תלמיד לרבו, והקפיד על כך כל ימי חייו.

לאחר הסתלקותו של מז"ר הרב רוזנטל ע"ה, יצא לי לדבר עם רב שמואל בכמה עניינים ואז העלנו את הנושא של מז"ר. רב שמואל סיפר לי מעצמו את כל הסיפור זה, אין שנעשה לתלמיד שלו ואין למד עצמו, הוסיף והעיד על עצמו שמאז הוא הקפיד בכל פעם שהלך לצפון לעבר ביתו של הרב, לומר שלום ולדבר בלימוד, כהכרת הטוב של תלמיד לרבו. רב שמואל ע"ה דיבר אז על מז"ר בשבחים עצומים שמשמש הופתעתם מהם, כי אני תמיד הערצת את מז"ר אך אמרתי לבני שמא אני מגזים מהבתמי אליו, אך כששמעתי את הדברים מרבי שמואל שהיה כבר ביום זקנותו והוא עצמו אדם גדול מאוד, הבנתי שאלה דברים אמיתיים בתכלית האמת. הוא אמר לי בהתלהבות גדולה על מז"ר הרב רוזנטל ע"ה שהוא הסמל של השקידה, הסמל של ההתמדה, הסמל של הבנת התורה, הסמל של ההתעלות בתורה, הסמל של הלמדנות האמיתית, הסמל של השינוי והחריפות. אמר שא' אפשר לתאר את השקידה שלו, אי אפשר לתאר את הידעות שלו ואת החריפות והשינויות. לשמע דברים כאלה על מז"ר ע"ה מודע גדול, זה היה בשביבי כמהים קרים על נפש ע"פה.

לאחר שהסתלק רב שמואל ביקשו ממני לדבר בבית הכנסת בליל החודש, ישבו שם כל בני משפחתו וקרוביו. וכשהזכיר את העניין של מז"ר ע"ה, הם סיפרו לי שמרבי שמואל הפתיחה אז קבוצה של עשרה בחורים ואברכים שלמדו אצל מז"ר הרב רוזנטל, וזה נמשך במשך כמה שנים שהיו בהם לשם אותו פעמי שבוע. מהל'מוד הזה נקשרו במז"ר, עד שהלך לדיניות בصفת ואחר כך בחיפה.

טוב וחסד

זו אחת המעלות המיוחדות שראית' אצל רבי שמואל ע"ה, גדולתו לא נמדזה רק בתורה וביראת שמים מיוחדת ללא פשרות שהיתה מופלגת מודע, אלא היה לו מידת הכרת הטוב בצורה נפלאה. ראית' זאת בהרבה עניינים, ובסיפורו עם מוזר זה היה מן המיוחדים שבhem. הרי הוא לא למד אצלו בישיבה או בכיתה, אלא הם היו מתאספים פעמי שבוע בדבר מן הצד, והעולם לא מחשיבים רב המלמד בחבורה זאת זאת כרב שלהם. אך רבי שמואל ידע את האמת וינק ממנה תורה. לכן בכל משך ימי חייו, נהג בו כמורה ורבו והתמיד לבקרו, כמעט לא ראיינו ולא שמענו בדורות הללו זאת אמיתות, זאת הכרת הטוב וכזאת דבקות ברב.

כך גם ראית' בכל מיני עניינים מהמעט שזכה להיות עם רבי שמואל, הוא העירין והוקיר כל פעולה וכל עשיית טוב. אנשים ראו אותו בהנחות מסוימות שהוא עמד עליהם בשיא התקיפות, ויש שפירשו זאת כאילו מדובר בקנאות יתרה או קפדיות יתרה. מחילה מכובדם, לא כולם ידעו להבין את האיש הגדל הזה. לו חכמו ישכלו לראות את הנחות החסד שלו, היו רואים את גדלות מידותיו ויראטו, שההקפדה והתקיפות רוחקות ממנו כמטחוי קשת. באופן קבוע הוא היה הולך בעצמו לאלמנות וליתומים כדי להביא להם כסף שהשיג עבורם, חילק לכל אחד לפי עניינו, והוא מפסיק אותם במאור פנים כדי להקל על לבם ולהקל את סבלם.

היתה לי הזדמנות לראות את הדבר הזה בפועל - אחד הבוחרים שלמדו אצל רבי שמואל בישיבה עבר בחיו תלאות קשות ומרובות, דברים כאבים וקשיים שגרמו לו לשקו במשבר גדול, למרות שהיה עילי ויודע תורה. רבי שמואל העירין אותו הרבה והתרמסר עליו, היה מלמד אותו דברים נפלאים. לאחר איזה זמן הרבה שלח אותו אליו, שגם אני אנסה לעודדו ולהזקנו. שאלתי את הבוחר הזה מה הרוב לומד אליו, והוא אמר לי שהתחילה ללמידה גם מעט קבלה. זה ברור שהרב רצה להוציאו ממשבר, וידע שם יכנס אליו לנכני הדברים הסתוםים יותר, יוכל לrome אותו. היו לי הרבה שיחות עם הבוחר הזה מהכיון שאני יכולתי לעשות ולהועיל, ב"ה הבוחר התורם, ושבח לאל גם התארס. כਮובן רבינו שמואל הגיע לאירוסין שלו, וגם אני השתקדתי להגיע. כשפגשתי את רבי שמואל באירוסין, הוא כל כך הכיר לי טובה כאילו שעשית איזה דבר בשביlico עצמו, וגם על זה שהגעת לארוסין הוא הודה לי והעירין זאת. לאחר זמן שהיתה החופה של אותו בחור, הרוב כבר היה בבית חולים, וביקש מהוצאות הרופאי שייתנו לו לצאת כדי לעורר חופה, לעודד ולהזק את התלמיד שלו. ראית' באיזה אהבה, אמימות וידידות הרוב ערך את החופה. קשה לומר, אבל קשר כזה עמוק וחם בין רב לתלמידו, לא מצוי אפילו בין אב לבנו.

עדינו העצני

"מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסליתה"^{ד.} הענוה של הרב ע"ה עלתה על הכל, ענוה שהתבטאה בפשטות והתבטלות גמורה לפני כל אדם. ונזהה נבע מאור הפנים המיעוד שלו.

כשהיו עניינים ציבוריים שהרב עמד עליהם בתוקף, זה היה בעניינים של תורה, עניינים של הכלל שהוא ראה בהם יסוד היסודות, עד שאנשים חשבו שהוא תקין. אך אם היו מתקרבים, היו רואים שהוא ביטל את עצמו לפני כל אדם, לא היה גבול לרוכות ולכפיפות הקומה שלו. כשהיה תקין זה היה מtower יראה ה' שבורה בו כאשר להבת של habitats, אש של תורה ויראה שבורה מtower רמ"ח אבריו ושם"ה גידי. הוא לא יכול לשאת בבלע את הקודש, לפיכך עומק התפיסה וההבנה העמוקה שלו, כשהראה שרומסים את הקודש והולכים להפיל את עם ישראל חלילה, הוא לא יכול לעמוד בשקט והפרק לתקין שבתקיפים כדי להעמיד את התורה על תילה, הוא הבין שאין מי שיעמוד על הדברים האלה. בעניינים שלפי דעתו הגדולה לא עמדו עליהם מספיק אחרים, הוא מסר נפשו עליהם כדי להציג את הדבר. נכוון שגדולים אחרים וchosובים חשבו אחרת, אך היא דרכה של תורה, אך אין זה מוריד מכאן ומכאן.

בענייני הציבור

כשהיה עניין של כלל ישראל שצורך לעמוד עליו, הוא היה עומד עליו מבלי לוותר. לפני הרבה שנים, עוד לפני שהכרתי את הרב ע"ה ועוד לפני ששמי עליו מרabb שלוי, הוא התקשר אליו يوم אחד לברור על איזה רב שהכרתי מקרוב. שאלתי אותו 'מדוע הרוב שואל?' והוא אמר לי שהיות והרב אלישיב בן באיזה עניין הקשור באותו רב, שכן הוא מתקשר לברור את הדברים לאשורים, כי אני הכרתו מקרוב והוא רצה לומר את הדברים לרוב אלישיב בצורה המדוייקת והנכונה. אמרתי לו את מה שאני חשב, ובמשך כמה ימים הוא חזר לברור ולהתקשר אליו שוב כארבע פעמים. כבר אז רأיתי כמה אכפת לו מהאמת, את הכל הוא הביא לפני הרב אלישיב כי הוא היה בהנהגה והוא קבע. וגם אז רבי שמואל אמר את דעתו, למrootות שהיו אחרים שעמדו מנגד.

ראיתי את האmittות שלו שלא היה לה גבול, אמות ללא פשרות. רأיתי את האכפתיות שלו לשאת בעול הציבור, ואפילו שלא היה לו תפקיד ציבורי הוא הרגיש חובה לעצמו, היה שואל וمبرר מה אפשר לעשות וכו'. רק ראיתי הוא דבר ארבע פעמים באותו עניין, מי יודע עם עוד כמה אנשים דבר ובירור, פועל ועשה. כבר אז רأיתי מהי גדלותו של האדם הגדול בענקים הזה.

אחד האברכים שהיה בקשר עם רבי שמואל, החליט לקנות בתים בשכונה מסוימת כדי להרבות שם אברכים יראי ה' ולמעט משם אנשים שאינם בני ברית. הרב ע"ה תמן בו ועודדו אותו, עמד מאחוריו בכל הכח, וגם פנה אליו שאני אעזר במא שאותך.

תמיד ההרגשה בעניינים הללו הייתה/ca אילו אנו עוזרים לרב בעצמו, וזאת מושם שהוא היה ליקח אחריות בכל מה שהיה בו חיזוק ליהדות. הייתה לו קדושה יתרה, ככלו היה קשור עם ה', לא היה לו שום דבר אחר מלבד עבודת ה'.

חחיים לא פינקו אותו, לא היו לו ילדים, ועשרים שנה היה אלמן. ובכל זאת, בכח התורה שהחזיקה אותו, הרב ע"ה היה תמיד בשמייה ובמואר פנים, תמיד היה מעל העולם, ענייני העולם לא נגעו בו, לא נתן לעניינים הללו להשתלט עליו אלא הוא שלט עליהם. חדות ה' הייתה מעוזו, ובזה כל הזמן היה שמו - בעבודת ה' ובתורה.

אבוה דשמעאל

כשאבי הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אוירבך ע"ה היה בערך בן ארבעים, הוא קיבל מכתב מהסטיפלר ע"ה שכלו היה קודש קדשים, ובו כתב על ספרו 'معدני ארץ' על הלכות שביעית שככל כר התפעל ממנו ומודה לו על המתנה הזאת, והוסיף הסטיפלר ע"ה וכותב שדומה עליו הספר הזה כמו 'מנחת חינוך' בזמנו. אמר בן ארבעים שגדל הדור, איש האמת, הסטיפלר, כותב על ספרו שהוא כמו מנהת חינוך, זה דבר שלא נתפס בהבנה.

זכה רבי שלמה זלמן אוירבך לבנים גאננים, ובכל זאת, למורות גדולתו העצומה בתורה היה מתפרק בבנו הגדל רבוי שמואל ע"ה שעלה על כולם, והוא אומר על עצמו 'אבוה דשמעאל'. הוא תלה את הגדולה שלו בבנו רבוי שמואל, לרוב גדולתו, לרוב קדושתו ולרוב פרישותו.

מי יתיצב לי

אמרו רבותינו כשהנסתלק משה רבנו הקב"ה אמר "מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועל אבן". כר אנו יכולים לומר על רבוי שמואל ע"ה, הוא עמד על דברים רבים לא רצוי לעמוד עליהם, עתה אין לנו מי שיוראה דעתה וממי שיבין שמועה בסדר גודל של התורה שלו.

בעונותינו הרבים העולם הפך להיות שום, כמו וכמה גודלי עולם הללו לנו בשנים המועטות האלה. גדולים שבגדולים שאמרנו בצלם נחיה, שהיו מחזיקים את הדור בתורתם, בעמלם בתורה, בשקידתם, בהתמדתם, בכוח הפסיקתם שליהם, בכוח

היראת-שמי שליהם, בכוח המוסר, בכוח האמת, נלקטו מאיתנו אחד אחד, והעולם הפך להיות שם מהתורה ושם מגודלי תורה. עד אחרון הגדיל, שעכשו הקב"ה לkerja מאיתנו מהמד כל עין, הגאון הקדוש רבי שמואל ע"ה.

הנהגת הדור

פעמים רבים בני הדור לא יודעים להעיר את הענקים שיש בדור, מוסתכלים על כל מיני נקודות ונופלים בעצת היצר הרע שמשחק בנו ומעורר מחלוקת, ורק לאחר שהצדיק הולך לעולמו מתעוורים ובוכים על ההפסד הגדול. זו ההרגשה שיש בהסתלקותו של רבי שמואל אוירבר ע"ה, אדם גדול בענקים שהיה בינוינו ויכולנו ליהנות ולינוק ממנו תורה, אך לא זכינו.

יש בנו אשמה בזה בפרט מפני המחלוקת, שיש הרוצים להשמע דעתו אחרת ולא אכפת להם לרמוס דעתות אחרות, גם כשמדבר בגדול דור. צריך ללמד מהמקרה הזה ולהתעורר. נראה שהדור לא היה ראוי להנגתו, אך מצינו בש"ס בכמה עניינים שאמרו שהדור לא היה ראוי לכך, ואולי זה מפני שלא שמים על לב.

నכוון שלחסידים, הליטאים, הספרדים והאשכנזים, יש את הגדול ומורה ההוראה לכל עדה וקהילה, אך לא צריך לזלزل בגודלו ובכבודו גדול אחר. גם כשהיינו תחת הנהגתו של מן הרוב עובדיה יוסף ע"ה שהיה גדול העולם, מעולם זה לא הסתר מאיתנו את גודליהם של החכמים האחרים. צריך לכבד כל חכם! בענינו הוראה והלכה כל אחד יעשה כראותו, אך צריך לכבד את כל החכמים ולנסות להבין וללמוד מכולם. קל וחומר במקרה הזה, לא היו הבדלים גדולים בהשכמה בין רבי שמואל לגודלים אחרים, היו אלה רק שיטות שונות בהנאה, וזו לא סיבה שהיא זלזול או רפיון בכבודו של אדם גדול כזו שכל התורה הייתה שגורה בפיו בעומק העיון, בעומק נפלא, וכל הנהגתו הייתה "הליכות אל' מלכי בקדש"*. ח.

הרגשת החסרון

מי הייתה בהלויה של רבי שמואל ע"ה, ראה גдолיו עולם שעמדו שם. שמענו אנשים שմדברים בצעיר, שמענו אנשים שמספדים בכאב, לא זכור לי כאב כזה, ככלנו שהפסדנו משהו שאפילו עוד לא הספקנו ליהנות מאورو, לא הספקנו לגלות את גודלותנו. יכולים דיברו על הגדלות שלו בתורה, בכל עניין שביקשו ממנו למסור שיעור הוא היה מונה, כל התורה הייתה בראשו. והמשמעות לכל המסתפדים היה הכאב העמוק והנורא, שפתחו נתקת מאיתנו האדם הגדל הזה.

כשסיפרו לי שהרב היה בבית חולים הלכתית לבקר אותו, התבונתי להאריך

בדברים כי חשתתי שמא אני מכביד עליו. רק לאחר זמן סיפרו לי האברכים שהי עם הרב, שהרב דוקא רצה שאשאר יותר, אך בעונותיו מירוב בושה פחדתי. ואז לאחר יומיים הוא הסתלק, מי חשב וכי דמיין זאת. שמעתי מה תלמיד שהיה איתו כל הזמן, על מעמד הפטירה של הרב, הוא סיפר דברים נפלאים ולא מצויים, נאים ייחודיים לקדושים אשר בארץ, שאפילו עצם ההסתלקות שלו הייתה מיוחדת.

תקופה לאחר הסתלקותו של הרב, הייתה ברית לבן של אותו תלמיד שהרב חיזק ועודד. הוא בא אליו בבקשתה שאהיה סנדק, אך אני אמור לו שיתן לחנייו לשבת סנדק. לאחר משה ומותן שדיברנו בינינו, הוא אמר לי שם אני לא אשכט סנדק אז הוא עצמו ישב. זה דבר לא מצוי ושאלתי אותו למה, ואמר לי שכך אמר לו רבי שמואל לפניו פטירתו, "יהיה לך בן אתה תהיה סנדק". כשהגעתי לברית, היו שם כל תלמידיו של רבי שמואל, הייתה לי הרגשה כאילו שהרב עצמו נמצא אתנו ופחד גדול נפל עלי. פתאום הזמין אותי לברך את הברכות ולקרא אט השם, זו הייתה הפתעה עבורי והיתה לי הרגשה גדולה של ראה מדמותו הענקית של רבי שמואל ע"ה. כשהגעתי למילימ' זיקרא שמו בישראל' והאב אמר 'שמואל', פרצתי בבכי. כל הקהל בכח והתרגש, הרגשנו ממש את החיסרון שלנו מההנאה של אדם גדול זה.

ונתנו איש כופר נפשו

עלינו לשים לב, מי יודע אם לא בשלנו הצער הגדל זהה, אנו צריכים להתעורר שלא יהיה הדור בבחינת 'וain איש שם על לב' ח"ו, זה מסוכן ביותר. בפרט כשמסתלק מאייתנו אדם גדול, כמו שכתב רבנו אור-החיים הקדוש בפרשת כי תשא - "כי תשא את ראש בני ישראל" ט, שהראש, הרב שבדור, הגדל שבדור, כשה' ליקח אותו אז צריך "ונתנו איש כופר נפשו", "כי לצד שהדור הוא הגורם ליקח הצדיק, זה צריך לחת כל איש ישראל כופר נפש הצדיק שמת בעדו". לדעת הצדיק הסתלק מאייתנו כדי לבטל גזרות וכל אחד צריך לחזור בתשובה ולתת כופר נפש, אז "ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם". משמע, חס חיללה, מה יכול להיות אם לא יתנו כופר נפש. ומוסיף אור-החיים ואומר "וכן תמצא שבכל עת שישתלק הצדיק רעה הבאה אחורי היא סמוכה לפטירתו... וכמו שראינו בעינינו בדורות הללו".

נתעורר כולנו וניתן כופר נפש, נעשה צדקות, נעשה תשובה ונרבבה בלימוד התורה, ואולי יחון וירחם בורא עולם על הדור היהום הזה.

מצוקי ארץ

"דאה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטיין
עמד ושותלן בכל דור ודור,
שנאמר כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל"
[יזמא לה' ע"ב]

מאמרם ומוסרים,
מעשיות וסיפורים, אותות ומופתים,
על גдолיהם ישראלי מהדורות האחרונים,
לקדושים אשר בארץ המה

מכתבי וشיעורי של
מורנו ורבנו הגאון הגדול
מן הראשון לציון הרבה של ירושלים
הרבי שלמה משה עמיאל שליט"א

©

כל הזכויות שמורות

מותר להעתיק ולצלם
שלא למטרות מסחריות

הערות והארות ל:
vaknines@gmail.com

ניתן להציג את הספר:
ידושלים - 052-2330822
בני ברק - 052-8711217

עיצוב כריכה וشعירים:
גרפיקס: 052-7147588

ככלנו נדלו על סיפורי מעשי הצדיקים מפי הוריהם ומפי מורים, ונזה הוקם בנין אמוןתו בהשנהחו הפרטיה של הקב"ה עליינו, והוא יסוד חינוכנו, בבחינת "והיו ענייך רואות את מושך" (ישעה ל, כ). ועל אחת כמה וכמה כמספרים דברים שראינו בעינינו, ושמענו באזנו, והיינו עדי ראייה למשעים ההם, והיינו חלק מאותו מעשה ממש, שבודאי שמעשה כזה יש לו כוח עצום, ויש לו השפעה גדולה לאין חקר. ו槐מינו קבעו מושג חוק שהשפugo ברורה גם בענייני הלכה - "מעשה רב".

נער הייתי גם זקנתי ותמיד אני מתחלך בין אני אילני דמלבלבי, ההורים והרבנים שמעולם לא פסק פומייהו מלספר במעשי הצדיקים, והיותר גדולים היו הניעשים שהם דאו עין בעין. ומזר הגאון הצדיק רבי שרנא פייל שטנברג זצ"ל היה מילידנו בשיעור בישיבת 'תפארת ציון', ומעולם לא עבר يوم שלא ספר מעשה מהחוז"א ע"ה, גם אחר עבור שנים רבות מהסתלקותו המשיך לחיות כל ימיו ושינוי תחת השפugo, בצליו ישן ומפריו אכל והאכיל לתלמידיו בלי הפסקה כלל. וכן ראיתו אצל כל החכמים, ספרדים ואשכנזים, שתמיד קיימו בנפשם שלא המדרש עיקר אלא המעשה. וידוע ומפורסם שאצל החסידים סיפורי הצדיקים הם יסוד מוצק בחינוך לעובdot ה' ויראתו, וגם בדברי מוסר נשחים ונעלמים מהזיכרון היום יומי, המעשים תמיד חוזרים וניעורים, וגם מעורדים, להקץ נרדמים, בחסד וברחמים, ולהזכיר את הנעלמים, משנים ומימים. ידוע שבסיפורים שנכתבו על ידי סופרים מקצועיים, הצד מעלהם, תמצא מן הגנותו, ומהטיפות הראש, ותוספות החשיבה והדמיון הפורה, עם הזמן נחפץ למלמד גם מורה. ואני כותב מה שראיתי וידעתי כמו שהיה, והשתדלתי לכתוב ולהעביר בדיק בפי מיעוט כוח, אך לא הסתרתי את רגשותי והרגשותי שליווני בשעת המעשה יכול וכנער, ועד עצם היום הזה. ויש גם בזה צד ראייה נוספת לחוש איך מתגברים הדברים אצל בני הנעורים, וגם אצל המבוגרים, וזה מוסיף אור אורים, גם מרבה חיבורים, של בני הנעורים, עם גולי המורים, בדרך שאמר שלמה המלך (שיר השירים א, ח): "אם לא תדע לך היפה בנשים צאי לך בעקביו הצען ורעי את גדיותיך", כי מעשיהם ומאמരיהם של רבותינו וקדמוניינו, מAIRIM AT DRALINU OMIVSHIRIM NATHBOTHINU.

ולענ"ד גדול כוחו של סיפור מעשהאמת יותר מן המשלים, שאעפ"י שהמשל כוחו גדול לטעת חכמה ומוסר内心, בעומק מצפונו, ובפרט כשהוא נאמר בשפה יפה, ברורה ונעים, משפייע בנפש פנימה, על אחת כמה וכמה, תורה תמיימה, מ"מ כוחו של סיפור מעשהאמת גדול יותר וחזק יותר, ושרשו עמוקים内心, בעומק יותר, וגם עומד מול העינים שנים רבות, וטעמו לא נמר, וריחו הטוב לא נגמר, והוא כמין חומר, וקרא זה אל זה ואמר, שחוזרים עליו ומספרים אותושוב ושוב, ולא נס ליה, ולא כהה התרגשותו.

זה הוא הטעם שהתורה חוזרת אין ספור פעמיים על זכירת יציאת מצרים, עד ששאלני
 חriet אחד ואמר, נכון שאין גבול לחסיד ה' שהוציאנו מעבדות לחירות ומאיפילה
 לנאה, אך מה תיתן לו תודתנו החוזרת ונשנית מזו בכל יום ויום, וכמוה וכמוה פעמים
 ביום, זה אלף שנים קול גדול שלא פסק ולא יפסיק לעולם. ואמרתי לו אם יעלה בדעתך
 שזה בשביל הקב"ה ישתחח שם, גם אחת אלף רכבות השנים כמו יתרה היא, אלא
 שהקב"ה חפץ בנו, ובאהבתו אותנו רוצה לזכותנו ולזיכינו, ולקרבו לתורתו ועבדתו,
 והוא יודע יצרנו ומיעוט כוחנו, ומוגבלות השגותינו, ואשר בקלות יכול לגבור עליינו האhr
 הצורך להדיחנו ולהסיתנו מן הדרך הישרה, זכה ובראה, דרך התורה, שהיא לנו לאורה,
 ע"כ ציינו לדעת את ה' ולהשכיל מעט בהשגת דרכיו להטיב לנו ולהזקנו נגד יצרנו,
 וככתוב בתורה (דברים ד, לט): "וַיַּדְעַת הָיּוֹם וְהַשׁבּוֹת אֶל לִבְךָ, כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים" וגוי,
 שגם אחר שתדע, צריך השבה תמיד אל הלב עד שתיה בגדר הרגשה קבועה ונטועה
 בתוך הלב. זכירת יציאת מצרים וסיפורו מעשה ה', הם לבדם שיכולים להביא הדברים
 עד לעומקים הללו, "למֵעֵן תִּסְפֶּר בָּאָזְנֵי בֵּין וּבֵן בֵּין" וגוי (שמות י, ב). ואמר הנביא (דהי'
 א', ט, ט): "שִׁיחוּ בְּכָל נְפָלוֹתֵיכֶם" שעיל ידי זה מתמלא לב האדם בשמה, שנאמר (שם, י.
 תהילים קה, ג): "הַתָּהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוּ יְשֻׁמַּח לְבַבְקַשְׁיָהּ".

ואני תחינת לי לפני צור ישועתי,
 אני ה' עוזני וסיעני שתיה תועלת וחיזוק באמונה ובטחון בה,
 והרבות שמחה בה' ובתורתו,
 לי ולכל קורא,
 להגדיל שאיפותינו לעמל התורה ויגיעתה,
 ובهم נהגה יום ולילה".

שלמה משה עמאר
הראשון לציוון
הרבי הראשי לירושלים

תוכן העניינים

א **דברים אחדים**

שירת תורה

לזכרו של הרаш"ל הגאון הגדול הרב בן ציון נואיר חי עוזיאל זצוק"ל ט
תורה ואהבה - ט א כולם קודש - י א פסחים בענוה - יא א לשון חכמים - יב א
נעימות וקרוב - יב א זה לעומת זאת - יג א באהבה ובתקיפות - טז

רב עמרם חסידא

לזכרו של הגאון הצדיק והענוי רבינו רבי עמרם אברבניש זצוק"ל רבה של
פתח-תקוה יט

שלחן ערוץ חי - יט א ענווה ושמחה - יט א מומחיות של מלאר - כ א קפיצת
הזרע - כא א רבנות פתח-תקוה - כב א חסידות ואצלות - כב א משנת
חסידים - כד א נתיבי עם - כד א עמוד האש - כה א והוא עניין רואות את
מורין - כה

צדיק וחסיד

לזכרו של הגאון הצדיק המפורסם בחסידותו הרב אריה לוין זצוק"ל כז
דמויות קודש - כז א קרובי - כז ב צדקות מיוחדת - כח א משגיח בנוועם - קט א
בצלו חימדי וישבתי - ל ב קנאה או אהבה - לא א דוגמא ומופת
לדורות - לא א עמוקים - לב א גבורה רוחנית - לד א צניעות וחסד - לד

הרבות המובהק

לזכרו של הגה"ק חסיד וענוי רבם של רבני ג'ראבא בדור האחרון
רבי מקיקץ שלי ע"ה לו

מעיין נובע - לו א בעניות ובעשירות - לו א מעיין ושקדן - מ א וייל בסערה
השמיימה - מ ב קריעת התלמידים - מא ב נשא את נושאיו - מב א עניין ושפלה
רוח - מב א הגרה והקדמה - מג

מלאר ה'

לזכרו של הגאון הקדוש רבינו רפאל ברוך טולידייאנו ע"ה
గאב"ד מקודש בעית מכנאס מרוקו מה
שכינה עמו - מה א צילא דמהימנותא - מו א אש להבת קודשה - מו א תפלה

תוכן העניינים מצוקי ארץ

בקדושה - מה אַ הָדָם מְלָכִים - מֵת אַ יְרָאָה וְאַהֲבָה - נַעֲמָה חסידות
מקטנות - נַעֲמָה אֶמְנוֹנָה וּבְתוֹחוֹן - נַבְּגָד

רב הוי' יוסף חי

לזכרו של הגאון הגדול מופלא שבחכמים מוגולי חכמי מרוקו
רבי יוסף משאש ע"ה רבה הראשי של חיפה

הגדול בענקים - וְעַזְ בְּפָנֵי מַלְאָךְ - וְעַזְ בְּצָלָמָיו יִשְׁבָּתִי וְחִימָדָתִי - נַט אַ כְּשָׂנָה
בתבונה - סַע אַ מְחִיה בְּמַאֲמָרוֹ - סַא אַ בְּקִיאוֹת עַמְקָוֹת וּמִקְרָיוֹת - סַב אַ זְרִיז
ומסודר - סַג אַ צִּירִים מַאֲרִיכִים - סַה אַ הַלְּכָוֹת בְּשִׁירָה וּבְמִנְגִּינוֹת - סַו אַ 'מַי'
כְּמוֹר' - סַח אַ שִׁיר הַוְדִיה - סַט אַ אַחֲרִיות תּוֹכָחָה וְהַזְדָּה - עַז אַ חַכְמָה וּרְאִיה
רְחַבָּה - עַג אַ אַוְצָרָם המכתבים - עַה אַ בְּנֵי יַעֲקֹב וּיְוֹסֵף - עַז אַ מִמּוֹתָקָף לְאַהֲבָה
וּמִוּרָעֵץ - עַח אַ פְּסִיקָה מִתּוֹךְ בִּירּוֹר וְהַעֲמָקָה - פַע אַ הוֹכָחָה לְחַכְמָם וּיְאַהֲבָךְ - פַב אַ
כְּדָרָן הַרְאָשׁוֹנִים - פַד אַ מָאוֹר עַיְנָינוּ - פָה

שירת דוד

על שירה ופיוט לדמותו של גדול המשוררים רבים ומורים של כל הפיטנים

רבי דוד בוזגלו ע"ה

עקב ענוה יראת ה' - פָח אַ כְּשִׁירָת הַרְאָשׁוֹנִים - פָח אַ שִׁירָה חַכְמָה - פָט אַ אַנְי
הַשְׁרָה וְהַשִׁיר לִי לְעָבֵד - צַב אַ חַבָּל עַל דָּאַבְּדִין - צַב אַ לְרוֹחַ הַזָּמָן - צַג אַ לְאַ
תְּחֻרּוֹן בְּשָׂוָר וּבְחִמּוֹר - צַג אַ רְבִי דָוד בּוֹזְגָלָו וּרְבִי יִשְׂרָאֵל נְגָ'אָרָה - צַד אַ שִׁירִי
יִדְּיוֹת - צַו אַ הַגְּבִירָה וְהַשְׁפָחָה - צַו אַ הַטּוּם הַיִשְׁן - צַח אַ חַדְשָׁה כְּלָאָחָר
יִד - צַט אַ קּוֹדֶשׁ לְה' - קַע אַ הַיְשׁ בְּלַתְךָ גּוֹאֵל וּבְלַתִּי אַסְיָר תָּקוֹה - קַע אַ עֲרָגָה
וְצִיפִּיה - קָא

המאיר לארץ

לזכרו של הגאון הקדוש בנים של קדושים אראים ותרשישים הכל

קדש קדשים חסיד וענוי רבנו מאיר אביחצירה ע"ה

בחינות של צדיקים - קָג אַ אהֲבָה גְּדוֹלָה הַדּוֹר - קָג אַ דְּחִזְיָתָה לְרַבִּי
מאיר - קָדו אַ פְּשָׁטוֹת וְעַנוֹה - קָה אַ הַנְּגָהוֹת הַדּוֹרוֹת - קָו אַ בְּאִתְגָּלִיא
ובהסתורה - קָו אַ דּוֹר דּוֹר וּדּוֹרְשֵׁי - קָו אַ אַהֲבָה וּתְקִיפָות - קָח אַ לְכָל זָמָן
וְעַת - קִי אַ קּוֹמִי אָוָרִי - קִיא אַ בְּשָׂוָה וּנְחָת - קִיב

ענק שבunkenים ופשוט שבפשוטים

לזכרו של הגאון הקדוש רבי רפאל עבו זצוק"ל

אב"ד מקודש בעיתת ת"א-יפו וחבר בה"ד הגדול

קִיד עַיְנִיר רְוֹאות את מורייך - קִיד אַ דִּין בְּקָדּוֹשָׁה - קָטו אַ רְגָּלִי חַסִידִי

מצוקי ארץ תוכן העניינים

ישמור - קי' א' אוצר התורה - קי' א' פשוטות מופלגת - קיט א' כיפור
במירון - קכא א' דרך תפילה - קכג א' מהמלמדים של מרון - קנג א'
שתייקה - קנג א' כבוד חכמים - קנד א' איש אמתה - קנה א' ניות נשיקה - קנו

קדושה באיטגליה

לזכרו של הגאון הצדיק הקדוש המולוב"ג זה האיש מורהיש הארץ
האדמו"ר כקש"ת רבי ישראל אביחצ'ירא היבנא סאלי זע"א

קדושה מתוך תורה - קכח א' שהכל נהיה בדברו - קלה א' אותן
והמוסفاتים - קלו א' הרicho ביראת ה' - קלח א' מרגיש בקדוש ובטניה - קמ' א'
זכות הצדיק - קמא א' מניעת הברכה - קמג

תורה וקדושה

לזכרו של גאון ישראל הקדוש חסיד וענינו
कקש"ת מוהדר"ר יעקב ישראל קנייבסקי זצוק"ל

ימים ולילה - קמה א' מורה ופחד - קמה א' קשות עצמן - קמו א' בדרך
החזון-איש - קמו א' התמדה ואחריות - קmach א' מעודד ומורפה - קמט א' איש
קדוש - קני א' פשוטות אמיתית - קן א' תורה ומידות - קנא א' ישמע
הרבה - קגב

האיש משה

לזכרו של המקבול האלקטי חסיד וענינו רבי משה חדאד בורחתא זע"א

קנד אבדה כל' חמודה - קנד א' כל בית ישראל יבכו - קנה א' תורה משה - קנה א'
ליימוד עיוני וליימוד מכוער - קנו א' תפילה למשה - קנה א' פועל
ישועות - קנט א' והאיש משה עניינו - קסג א' משה זכה וזיכה - קסד

שלוחא דרחמנא

לזכרו של הגאון הגדול וקדוש האדמו"ר מליבאוויטש
कקש"ת רבי מנחם מנדל שניאורסון זצוק"ל

שליחי ה' - קסו א' האדמו"ר של הדור - קסז א' חכמי ספרד - קצח א' שליח
קדוש - קע א' האדמו"ר וחכמי מרוקו - קעב א' שליח ושגריר - קעו א' הנוגות
קדושה - קעו א' מלכות וצדירות - קעז

אחרוני המערב

לזכרו של הגאון הגדול הרב משה מלכה זצוק"ל
רביה הראשי וראב"ד פתח-תקווה

משלחת מלאכים - קעט א' חכמה ויראה - קפ' א' אשרי תמיימי דורך - קפג א'
האיש משה - קפד

תוכן העניינים מצוקי ארץ

שקיידת התורה

לזכרו של הגאון הגדול חסיד וענוי מוגדלי השקדים בדור
ועובד ה' ללא הפסקה רבי שמעון טומסティ ע"ה קפח

וחי בהם - קפח א' בעמל ויגעה - קפט א' שקדן צדיק - קפט א' פניו
لتורה - קצ' א' יום ולילה - קצא א' יסורים והתמדה - קצא א' לולא תורה
שעשה - קאב א' בהתלהבות וב עמוק - קצד א' כל עצמותי תאמרנה - קצה א'
אשר בא' - קאו א' קדש קדשים - קאו

ויעל אליו

לזכרו של הגאון הגדול מוהר"ר אליהו שרין זוק"ל
ראש ישיבת תורה והוראה קצט

ענוה גדלות ומסירות - קצט א' ככר ותינוק - ר א' זכות הרבים - רא א' כאשר
ישא האומן את היינק - רב א' תורה חסד - רג א' תיר ועראי - רג א' תורה
והוראה' - רד א' יקר מזולל - רה א' אף הוא בח'ים - רה

כצת המשם בגבורהתו

לזכרו של סבא דמשפטים מגדולי המשיבים בדור הגאון הגדול
רבי שלום משאש ע"ה רבה של ירושלים רג

השמש יצא על הארץ - הו א' ראש הדינים - הו א' שר צבא - הו א' יושר
וחrifות - רט א' טעם זקנים - רט א' הוד ענותו - ריא א' פסקים
בתחנונים - ריא א' נשא את נعروיו - ריב א' דובב שפת ישנים - ריד א' תבאות
שמ"ש ומגן - ריז א' תורה אמת - רטו א' מראה כהן - רטו א' נעים
זמירות - ריז א' עולם לו - ריח א' תורה וגדולה - ריט א' שלום טוביה
וברכיה - ריכ א' מלאך השלום - ריכא א' דרכי שלום - ריכב א' יבוא שלום לאדון
השלום - ריכב

חסידא קדישא ופרישה

לזכרו של הגאון הצדיק הנסתיר כקש"ת מוהר"ר ינון חורי זוק"ל רכד

גדול מאביו - ריכד א' צדיק מיוחד - ריכד א' ביטל עצמו - רמה א' עני
אמתית - רטו א' בטוח בחסדי ה' - רמו א' דרושים וחידושים - רכו א' נקי
כפיים - רכח א' ובר לבב - רכח א' כמוך - ריכט א' כח תפילה וברכותיו - רל

עלוי גאון וחריף

לזכרו של הגאון הגדול מוהר"ר נסים רבינו זוק"ל ראנ"ד פאריז רלב

בני עניים - רלב א' הו גולה למקום תורה - רלב א' נווה שלום - רלב א' העילי של

ליקוד - רلد אַ קשור של תורה - רלה אַ בנפשו הדבר - רלו אַ מגדל-אור - רלח אַ גילוי מהרש"א - רלט אַ רביה אליעזר די-אביילה ורבי נסים רביבו - רמא אַ אור הנ"ר - רמב

אחד היה אברהם

לזכרו של הגאון הגדול הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצוק"ל
רב הריני לישראל וראש ישיבת מרכז הרב רכוג
גדלות מופלאת - רמג אַ שקיעה בתורה - רמד אַ בחור של גдолה הדור - רמד אַ נחית לעומקה-DDינא - רמה אַ שמחה של תורה אמת - רמו אַ אמיתה של תורה - רמח אַ عمل וכשרונות - רמט אַ מן החיים - רנב

תורה מציון

לזכרו של הגאון הגדול בנש"ק הרב ציון לוי זצ"ל רביה הראשי של פנמה רנד
מזמור פ"ז - רנד אַ יסודתו בהורי קודש - רנד אַ חכמי הענווה - רנה אַ דרך האמת באמות - רנץ אַ פשוטות ותמיימות - רנח אַ והוא יכוננה עליון - רנח אַ איש ואיש יולד בה - רנט אַ מכבד את מקומו - רנט אַ ושכבותי עם אבותי - רס אַ קולתו מחיים - רס

ויהי ה' את יוסף

לזכרו של הגאון הגדול רבוי יוסף עוזראן זצוק"ל רביה של ראשון לציון רסב
יוסף איננו - רסב אַ ויחלום יוסף - רסב אַ וילך יוסף - רסג אַ למתה שלחני - רסג אַ למנצח בנגינות - רסג אַ ויהי ה' את יוסף - רסד אַ זכור אזכורנו - רסד

זכור אלה ליעקב

לזכרו של הגאון הגדול המפורסם מורי ורבי ועתרת ראשית מגדי החריפים שבדור פאר החכמים והזמןakash"ת ובנו יעקב ניסן רוזנטל זללה"ה
ראש בית דין וראש הישיבה והכולל בע"ת חיפה ת"ז רטו
אבי אבי - רטו אַ פי שנים - רטו אַ רכב ישראל ופרשו - רצח אַ שתי צעקות - רסט אַ ירוו משפטיך ליעקב - ער אַ בית יעקב - ערב אַ אהליין יעקב - רעג אַ העמיד תלמידים - עדז אַ מבעית ומובהיל מקרוב ומרחיק - ערוה אַ עושה רושם - רעו אַ אחריות של תורה - רעה אַ לקודושים אשר בארץ - רעט אַ תשועה ברב יועץ - רעט אַ דרכה של תפילה - רפב אַ הקול קול יעקב - רפג אַ לתלמיד הראשון - רפה אַ סדר לימוד - רפו אַ דרך כוכב מיעקב - רפו אַ לא פסיק פומיה - רפח אַ משנת יעקב - רפט אַ לא הבית און ביעקב - רץ אַ הבאים ישרש יעקב - רץ אַ עטרת בעלה - רצא אַ ארחות יעקב - רצב אַ מרגיש

תוכן העניינים מצוקי ארץ

ומחושב - רצג א' חריפות ושנינות - רצד א' ישועות יעקב - רצה א' צדיק
גוזר - רצז

רועה ישראל

לזכרו של הגאון הגדול צדיק וחסיד הראשון לציון
מוחד"ר מרדכי אליו זצוק"ל.....
ש.....

בדידות וקדושה - ש א' הכנה וכלים - שא א' אסורה נא ואראה - שב א' וילך
משה אל העם - שג א' הולך את חכמים יחכם - דש א' ענוות משה - שח א'
גדולת הענווה - שט א' ויקם משה - שי א' משרת עם ה' - שיב א' רעיה
מהימנא - שיג א' עליה ונתעה - שיד

פקודת אלעזר

לזכרו של האדמו"ר הగה"ק בנש"ק אראים ותרשיים
רבי אלעזר אביחצירה זצוק"ל.....
שטי.....

אווי לי על הריגת הצדיקים - שטו א' גдол כים שברך - שייז א' עד כאן?! - שייח א'
קדושי משפחת אביחצירה - שיט א' ענייש וקטיל - שכ

מצחה הרבנים

לזכרו של הגאון הגדול הצדיק מגולי מוצי הרבנים בדור
הרבי יעקב יוסף זצוק"ל.....
שכב.....

יעקב התורה והגאולה - שכב א' זיכוי הרבנים במסירות נפש - שכד א' לקרב
ולהשפיע - שכנה א' פירות ופירי פירות - שמצו א' גDOI ישראלי זיכוי
הרבנים - שכנו א' כל אדם ולכל אדם - שכת א' המקיר את קרוביו - של א' מין
מרקבה - שלב א' תורה יעקב - שלג

ויסף הוא המשביר לכל הארץ

לזכרו של רב רבן וגאון הגאנונים מדור מאור ישראל הראשון לציון
ונשייא חכמי ישראל רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל.....
שלד.....

גודול כים שברך - שלד א' מישוף ועד יוסף - שלו א' ארון התורה - שלו א' זקן
מיילדות - שלט א' עלית על כולנה - שם א' יומם ולילה - שמבר א' על
לשונו - שמבר א' סיני ועוקר הרים - שmag א' ביע אומר - שמו א' חכמה
אליהית - שמו א' תשבות מזומנים - שמח א' תורה מפוארה - שנ א' פוסק
נובהך - שנ א' רוממות הראשון לציון - שנא א' רב עוד יוסף - שנב א' כוח
ו Sangola - שנד א' רב רבן וגאון הגאנונים - שנה א' אוהב העם ואהובו - שנו א'
גידל את הדור - שנח א' ה' עמו - שבב א' זיכוי הרבנים - שטג א' אבי
החכמים - שטו א' האורים והთומים - שטח א' נשיא הדיינים - שע א' עומק עיונו

וענוותו - שאג א העמיד תלמידים - שעו א השופט של הדור - שעח א פסקים וחוקים - שפ ב דרכו של מרון - שפא א קיימו וקיבלו פטקיו בחוינו - שפה ב ספר תורה בצער - שפו א סיעטה דשניא - שזא א שלום ודרכך ארץ - שצב א קירוב רוחקים - שצב א ציווה לאחרים - שאג א יתאפק יוסף - שזו א יראת גדולי הדור ממון - שצח א בכבוד ובבהיתר - שצט א עטרת בעלה - ת א חסד נעריך - תא א נושא וננותן מבבר ומלבן - תעב א דרכה של תורה - תוד א ירא הוראה - תה א ירא את ה' מאד - תוי א חומרות והידורים - תיא א דקדוקי מציאות - תיב א ארי בMASTERIM - תיג א תפלו של מרון - תטו א דקדוק ונשמה - תעז א פיטן ומשורר - תיח א לא ימוש מותוך האهل - תיט א והיה ברכה - תכ א צדיק גוזר - תכא א הרicho ביראת ה' - תנכ א הצדיק אבד - תנג א במאבק על הגיור - תכה א פונדקאות - תכו א לרבות תלמידי חכמים - תלא א מארץ סולם מוצב ארצה - תל א גدولים צדיקים במיתתם - תלא א מארץ וממולצתך - תלא א אל הארץ העליונה - תלג א תורה וגאות ישראל - תלד

גדול הפוסקים

לזכרו של הגאון הגדול פוסק הדור מוהר"ר שמואל הלוי וואזנر ע"ה תמב
פסיקת הלכה - תמב א גדול ואמתי - תנמג א עונה והוראה - תנמג א אהבת
אמת - תנמד א לישועה - תנמו א עולם שםם - תנמח

תורה מצוות ויסורים

לזכרו של הגאון הגדול המופלא הצדיק מוהר"ר חיים גריינמן זצוק"ל
מגדולי מנהיגי הדור תמט

ממשר החזון איש - תנמט א חזון איש קטן - תנמט א הקים עולה של
תורה - תנג א הקדים רפואה למכה - תנא א יסורים מכפרים - תנב א ממנה עזה
ותושיה - תנג א תמי"ם - תנד

שיר המעלות לדוד

לזכרו של הגאון הגדול מוהר"ר דוד חיים שלוש זצוק"ל רבה של נתניה תנה
המלך דוד - תנה א חבורה קדישתא - תנה א תורה וחסד - תננו א תקיפי ארעה
דישראל - תננו א 'בני עמי' - תננו א עמקות ומקורות - תנט א אין אב - תס א
יראה והוראה - תס א אזל גברא - תשא

מאה שנות תורה

לזכרו של מרון ראש הישיבה הגאון הגדול
莫הר"ר אהרן יהודה לייב שטיינמן זללה"ה תשג
העמיד תלמידים - תשג א ללימוד וללמידה - תשה א להרבבות תורה - תשס א

תוכן העניינים מצוקי ארץ

הצדיק אבד - תשא א' תוכחות הגדולים - תשז א' צניעות ויציבות - תשח א' לא
שינה - תשח א' חובה ותפילה - תשח

עמק יהושע

לזכרו של הגאון הגדול סבא דמשפטים מוהר"ר יהושע מיאמון זלה"ה תע
בתוך העמק - תע א' מצעדי גבר - תעא א' וייה השם נער לא ימיש - תעב א'
שקיידה ועמל - תעב א' דרכי לימוד - תעב א' דקדוקי יראה - תעג א' כסאות
למשפט - תעד א' ויהי ה' את יהושע - תעד א' שלשה כתרים - תעה

ושמו אל בקראי שמו

לזכרו של הגאון הגדול צדיק חסיד ועניו מוהר"ר שמואל אוירבך זצוק"ל תע
שר וגדול - תעז א' בנגלה ובנסתר - תעז א' גריס באורייתא תדירא - תעח א'
תלמיד ורבו - תעט א' טוב וחסד - תעפ א' עדינו העצני - תעפא א' בענייני
ה齊יבור - תעפא א' אבואה דשמואל - תעפב א' מי יתיצב לי - תעפב א' הנהגת
הדור - תעפג א' הרגשת החסרון - תעפג א' ונתנו איש כופר נפשו - תעפ

תורה בענוה וחסד

לזכרו של הגאון הצדיק המקובל מוהר"ר שריה דביבליץקי זצוק"ל תפה
חסידא קדישא - תפה א' איש הלכה - תפז א' גדול הדור בקבלה - תפז א' תורה
חסד - תפז א' גדולה וענוה - תפז א' דאגה לכלל - תפח א' הצדיק אבד - תפט

זכור אהבת קדומים

מצוקניםatabon

על יהדות מרוקו תורה וחכמיה תעג
חכמי הענוה - תעג א' רבי יעקב בירב - תעז א' בית יעקב - תעז א' אור-החיים
הקדוש - תעז א' גדלות מזוקדחת - תעק א' קדושי עליון - תעק א' החלק עיד
על הכל - תעק א' קבלת הוראות מrown - תעקו א' פשטות ותמיימות - תעקי א' גדולים
צדיקים במייתם - תעקי א' תורה וחסד - תעקו

הרמח"ל

קדוש ה' רבנו משה חיים לוצאתו זיע"א תקיה
תורת הרמח"ל - תקיה א' קדוש ה' - תקיט א' הגר"א ומוסילת ישראלים - תקכ א'
החומר של המוסר - תקכג א' נאה לשמו - תקכג א' הרמב"ם של
המוסרים - תקנד א' מצאתי את שאהבה נפשי - תקכח א' להתמיד ולהתבונן
בו - תקכו

אביר יעקב

מן קה"ק המלובג'ן רבי יעקב אביחצ'ירא ז"ע"א.....
תקכט

ممדבר מתנה - תקכט א' משפחת אביחצ'ירא - תקכט א' משפטיך
לייעקב - תקל א' דרך הפרד"ס - תקלא א' אמרו לטועים אני מלא דעתים - תקלג א'
רצו עבדיך את אבניה - תקלד א' יעקב יעקב - תקלה א' שבח הצדיקים - תקלו א'
כי אם ברוחך - תקלז

בן איש חי רב פעלים

ראש גולת אריאל מן רבנו יוסף חיים ז"ע"א.....
תקלט

לכל נפש - תקלט א' בן איש חי - תקלט א' יראה וחומרא - תקמג א' הבן איש חי
של מן הרוב עובדייה - תקמג א' מוחמיר לעצמו ומכל לאחרים - תקמד א' דורך
גדולי ישראל - תקמה א' היתרים של קלות ראש - תקמו א' לחלק
באמת - תקמה א' חסד וגבורה - תקמה

תפארת בנים אבותם

ברכת אליהו

קיים לדמותו של אבי הזקן הכשר ויראה ה' ר' אליהו עמאד ע"ה.....
תקנגן

חריפות ותמיינות - תקנג א' אהבת ישראל - תקנד א' רצוי עבדיך את
אבניה - תקנד א' ואת עפרה יהוננו - תקנה א' נקי כפאים - תקנו א' אימה
ויראה - תקנח א' יראת הזוהר הקדוש - תקנט א' זכות הזוהר - תקס א' דודו יוד
לגנו - תקס א' סליחות ביראה - תקסב א' חי' תמיינות - תקסג א' שירה
וחכמה - תקסד א' באמונתו יחיה - תקסה א' הולך בתם - תקסו

בארה של מרדים

מעט על דמותה של אמי הזקנה הכשרה והצדקה מורת מימיה עמאד
ע"ה.....
תקסח

זכות מרים - תקסח א' ייoud אישוי - תקסח א' הנήגה גלויה ונסתורת - תקסט א'
דור של אמונה - תקע א' עצה תושיה ופיתרון - תקעה א' חגרה בעוז
מתניתה - תקעא א' אהבת הארץ - תקעב א' ברכה ושלום - תקעג א' תמיינות
ואמונה - תקעג א' תופשי התורה - תקעה א' אהבת התורה וחכמה - תקעה א'
כוחה של תפילה - תקעו א' לב נקי - תקעו א' שמחת מועדים
ואורחים - תקעה א' חינוך לתורה בmissiotot נפש - תקעה א' דרכי
אבותינו - תקעט